

Soud potvrdil pouze neplatnost výpovědi z pracovního poměru.....

Jako kluk jsem slyšel heslo kterému jsem moc nerozuměl :

....stokrát opakovaná lež se stane pravdou....

(autorem je Hitlerův ministr propagandy Dr. Josef Goebbels.)

Jako dospělý tomu začínám rozumět.

Pravda už také vždy nezvítězí nad lží a nenávisť, a co je dovoleno pánům není dovoleno kmánům. Slyšel jsem lidi s autoritou mluvit polopravdy nebo snad pololži ? Myslel jsem si, že mi už v životě zbývá jen vidět „hada klečet a koně brečet“. Ale udělat z prohraného soudu své vítězství, to je ale bomba!

Protože nechci působit jako ministr propagandy zveřejním pro Vás materiály od soudu, abyste si sami přečetli a udělali obrázek, co je pravda.

Protokol z jednání je nezáživný a je škoda, že nezachytil zcela přesně některé výroky slavných - pro soud bezvýznamné, leč pro nás by byly zábavné.

Raději se začtěte do [protokolu z jednání](#), [vyjádření žalobce](#) i [vyjádření DP](#), následně [rozsudek OS v Ostravě](#) sp.zn. 85 C 271/2008 a hlavně doporučuji [rozhodnutí NS ČR](#) sp. zn. 21 Cdo 182/2006.

V rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 182/2006. je mimo jiné uvedena odvolávka na ještě jeden rozsudek NS ČR, na který se odkazuje. Jedná se o rozsudek sp. zn. 21 Cdo 1791/2001, a 21 Cdo 1885/2001.

Obsah obou rozsudků se dá víceméně použít i v současnosti s tím, že je ale třeba mít na paměti, že nový zákoník práce je v některých bodech odlišný. Závěr obou rozsudků - tj. **že nelze uložit zaměstnanci test bez školení a že odmítnutí napsání testu, který nenásledoval po školení, není porušením pracovní kázně, však zůstává nedotčen.**

Výjimkou ale pravděpodobně bude uložení povinnosti napsat test po dopravní nehodě (nikoli po stížnosti cestujících) viz věta " ...Proto ukládá-li ustanovení § 74 odst. 1 písm. a) zák. práce vedoucím zaměstnancům povinnost řídit a kontrolovat práci a pravidelně hodnotit poměr zaměstnanců k práci a k pracovnímu kolektivu a jejich pracovní výsledky, **není vzhledem k výše uvedenému vyloučeno**, aby si vedoucí zaměstnanec po zjištění závad v práci konkrétního zaměstnance (zpravidla neformálním postupem) ověřil úroveň jeho odborných znalostí vztahujících se k činnosti, při které bylo zjištěno pochybení, neboť jen tímto způsobem lze v individuálních případech získat konkrétní a bezprostřední podklad pro další řídicí opatření, která následně umožní nápravu zjištěných nedostatků."

Vzhledem k tomu, že rozsudek NS ČR sp. zn. 21 Cdo 182/2006 byl včleněn do Sbírký rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu (tzv. zelená sbírka - sem jsou včleněny toliko NS vybrané rozsudky, jež sjednocují rozhodovací praxi soudů a jež NS považuje za důležité. Tyto rozsudky mají v praxi mnohem silnější váhu, než jiné rozsudky NS), kdy mu bylo dáno číslo R 73/2007 - tedy za účinnosti nového zákoníku práce, mám za to, že předmětný rozsudek lze aplikovat i nyní.

Dále pak po vyhraném soudu jsem právem očekával zařazení zpět na Hranečník, ale ouha, následoval převod na Autobusy - Poruba, tam jsem ovšem pobyl jen několik pracovních dní (asi dva?). Získal jsem tam na rozdíl od některých, kteří se bojí ozvat, skříňky na převlékání jak v O-Porubě tak i v Martinově.

Upozornil jsem zaměstnavatele na právo čerpat dovolenou za r. 2008 a 2009 a ač nechtěli, museli uznat můj nárok.

V prosinci jsem čerpal zbytek dovolené za r. 2008 v lednu za r. 2009 a od února opět pracuji na Hranečnicku.

Na Hranečnicku jsem se ovšem po převodu do Poruby nevrátil kvůli svým modrým očím. Opět jsem musel použít všechny možnosti jaké jsem mohl.

Logické argumenty, že z Havířova to mám o 15 km dál, že 90 % řidičů je z Ostravy a mají to blíže a jednodušší dojezd do práce, že někteří jsou z Poruby a pracují na Hranečnicku byla odpověď: „*my Vás tam potřebujeme p. Smital*“.

Na námitku že nemohu jako předseda z Hranečnicku pracovat jako odborář, když jsem v Porubě, mi se samolibým úsměvem odpověděli: „*můžete, po pracovní době!*“

Když jsem namítl, že je to diskriminace řekli: „*my jsme Vám zvedli platovou třídu.*“

Byla to zoufalá situace a opět pomohl můj právník a pojišťovna DAS, označili zaměstnavatelovo chování za šikanózní a DAS-ka souhlasila, aby soudní spor pokračoval.

Jen pro zajímavost uvádím že právníci poj. DAS jsou podnikatelé a nejdou do sporů, které nemohou vyhrát. Pro mě to byl signál jít znovu do soudního sporu, který byl předem vyhraný. S klidem pokerového hráče jsem navštívil ředitele, který přizval dopravního náměstka i vedoucího dopravy. Po krátké debatě mě odvedli do jiné kanceláře (snad abychom nezdržovali p. ředitele), kde jsem předložil své trumfy a karty na stůl. Nejprve jsem byl verbálně napaden, že jim vyhrožuji, zopakoval jsem tedy, co bude následovat z mé strany, aby se mohli správně, plně informováni rozhodnout. Po krátké odmlce mi sdělili, že udělají „gesto“ a od února mě přeřadí zpět na Hranečnick. Poděkoval jsem jim se slovy, že si to snad ani nezasloužím! Asi ne, ale trumfy v ruce jsem měl Já a právo na své straně. Jestli to bylo vstřícné gesto, nebo z nouze ctnost si vyberte sami.

Rozhodně, ale (jak se prý údajně říká) jsem na ředitelství nelezl po kolenou a neprosil ať mě vezmou zpátky, to by určitě nefungovalo.

Soud jsem vyhrál, jsem zpět a stojím stále mezi jinými vpředu všeho dění v podniku.

Testy sice byly údajným důvodem k výpovědi, myslím však, že pouze zástupným.

Jakým způsobem probíhá přezkušování dnes, je jistě velký rozdíl proti minulosti, takže zase úspěch.

Ve svých letech a po zkušenostech, nevěřím, že by jakákoliv změna k lepšímu byla sama od sebe (tedy od zaměstnavatele).

Na testech a přezkušování „stojí“ doprava v DPO asi tak stejně, jako na klystýru kdysi Rakousko-Uhersko, jak říkával Dobrý voják Švejk.

Zatímco v dobách komunismu jsme překonávali strach, nyní je překážkou lenost. Nadáváme na ceny, ale jsme líní změnit banku nebo telefonního operátora.

Necháme se stříhat jak ovce.

Jsme líní se informovat, vytvářet si, prosazovat a bránit svůj názor.

Místo přísunu a zpracování informací si vymýváme mozky stupidními seriály.

Místo zpráv a názorů čteme v bulváru o celebritách, kdo komu zahýbá a s kým.

Náš národní cynismus se masochisticky vyžívá v tom, jak hrozné panují poměry a sami kromě vymyšlení vtipů neděláme nic.

Když stávkují jinde v Evropě pracující za svá práva, Češi se diví!

Pořád ještě nechápeme že jen tak nám nikdo nic nedá.

Svá práva si musíme ubránit sami. Kdežto povinnosti jsou nám neustále připomínány a mnohdy zbytečně násobeny.

Ale asi je dnes důležité pravidelně dokazovat, že něco umíme, vždyť „*vozíme lidi ne cihly*“, přestože takových profesí, které mají „průkaz profesní způsobilosti“ je jen pár. Snad nás začnou za tu náročnou a odpovědnou práci někdy v budoucnu konečně platit! Je to na dobré cestě.

„My pracujeme a zaměstnavatel, jak ukládá zákon, nám vytváří k práci stále lepší podmínky!“.....

Co na tom, že se v zimě míváme vozidly MHD v úzkých ledových koridorech, že každý rok zamrzne v autobusech nafta či chladící kapalina, že cestující mrznou v nevytopených tramvajích, většina autobusů Solaris nemá předepsanou svítivost tlumených světel, jsme nuceni řídit přesto, že nám nadřízení nejsou schopni zajistit náležitý výhled vpravo, nebo nutné místní úpravy v dopravě při výlukách a uzavírkách a tak bych mohl pokračovat...

Za směnu musíme jako řidiči MHD bleskurychle dělat desítky rozhodnutí, které mohou mít fatální následky a když se nerozhodneme v danou chvíli nejlépe, i když se nic nestane, objeví se jako anděl pomsty kontrolní orgán a ihned trest, ne pochvala za většinu správně vyřešených situací.

Nebo snad, že by opravdu bylo náplní jejich práce suplovat Policii ČR?

Snad chtějí dokázat, že si svou mzdu zaslouží, tím že ukážou na ty, co porušují různé zbytečné normy, nadstandardy a vylepšení zákona?

Na druhou stranu i naši nadřízení jsou také jen zaměstnanci, kteří chtějí přežít pracovní dobu a raději se zabývají jednoduššími činnostmi jako jsou např:

„tajný audit“: stížnosti na řidiče, kouření ve vozidle, průjezdy zastávek, ustrojenost, počet jízdnek, údajná jízda na červenou, nebo populární předčasný odjezd z konečné, či nevhodné otázky k cestujícím...ani Hikari Expres nejezdí na vteřiny, my ano!

Existují ještě nějaké jiné, lepší nástroje jak kontrolovat zaměstnance?

Snad jen situaci, kdy každý zaměstnanec bude mít přiděleného svého "osobního kontrolora" může alternovat dobře nakonfigurovaný monitorovací systém a i v takovém případě nebude výsledek 100% přesný, neboť je nutné počítat s přirozenou lidskou chybovostí.

Základem prosperující firmy je spokojený zaměstnanec, ne dokonalý zaměstnanec!

A mezi základní manažerské dovednosti patří motivace, ne buzerace!

Záleží ovšem na tom, jaký cíl je sledován.

Nedávno mi také bylo připomenuto: „*všichni víme proč jste ten soud vyhrál!*“!

To vím taky, že v záloze číhala zákonná ochrana odborového funkcionáře, potom mi ale uniká logika, proč mi dali výpověď a šli do předem prohraného sporu?

Chtěli to uhrát na to, že po nich nelze spravedlivě požadovat, aby mě dále zaměstnávali. Byl jsem démonizován skoro jako terorista a rozvraceč podniku, snažili se, ale své tvrzení však nebyli schopni dokázat.

Asi více šlo o aroganci moci a testosteron jenž potlačil zdravý rozum.

Ale stejně, DP to stálo 240tis. hotově, zaplacené čerpání části dovolené za r. 2008, celé za r. 2009 a soudní výlohy. Bratru asi 300tisíc.

V době krize a klesajících dotací nemalá položka!

Ptám se. ***Kdo zaplatí tuto škodu?***

Nebo budou aspoň padat hlavy těch kdo špatně rozhodli?

Zatím je klid, rozsudek nabyl právní moci, už se neodvolali (škoda mohl jsem mít víc), odškodněn jsem byl, na Hranečnick se vrátil ale chybí závěr, taková třešínka na dortu. Spravedlivé potrestání viníka, já to nejsem tak kdo?.....

A závěr ?

Soud potvrdil pouze neplatnost výpovědi a dal za pravdu žalobci (tedy mně)!
PŘEZKUŠOVAT a KONTROLOVAT není zákonem daná povinnost, ale možnost.
Doba totality je pryč, nebojte se bránit svá práva, máme DAS poj. právní ochrany.
Chcete zákonnou ochranu? Začněte aktivně pracovat v odborech!

Ale hlavně, pojd'me dělat dopravu, vždyť vozíme lidi ne cihly!

S pozdravem Petr Smítal, v.r.